

Sygn. akt VI KZ 2/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **adwokata T.J.**

obwinionego z art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz.2368 ze zm.)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 13 kwietnia 2018 r.,

zażalenia, obwinionego

na zarządzenie Prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury
z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt WSD [...]16,

postanowił

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do
dalszego prowadzenia Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu
Adwokatury.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 listopada 2017 r. obwiniony adwokat T.J. wniósł kasację od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 1 lipca 2017 r., sygn. akt WSD [...]16. Zawierała ona jednak tylko jedną stronę, zawierającą wstępne informacje wraz z żądaniem skarżącego. Nie została podpisana, ani nie wskazano w niej, na czym miałyby polegać zarzucane uchybienia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. Zarządzeniem Wiceprezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 14 listopada 2017 r. obwiniony został wezwany w trybie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze (dalej: u.p.a.) do uzupełnienia braków formalnych kasacji przez jej podpisanie w terminie 7 dni od

doręczenia zarządzenia pod rygorem pozostawienia jej bez dalszego biegu. W odpowiedzi na to wezwanie adwokat T.J. nadesłał do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego pismo o identycznej treści, co korespondencja z 2 listopada 2017 r., które jednak podpisał. W dniu 24 stycznia 2018 r. Prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury odmówił przyjęcia kasacji obwinionego, wskazując, że niespełnienia wymogów określonych w art. 526 § 1 k.p.k. i art. 523 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a. nie stanowi braku formalnego w rozumieniu art. 120 k.p.k.

Od tego zarządzenia zażalenie wniósł adwokat T.J., podnosząc zarzuty obrazy prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, tj. naruszenie art. 120 k.p.k., art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 530 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a., skutkiem czego było wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji pomimo tego, że skarżący nie został wezwany do uzupełnienia braków formalnych kasacji. Wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Adwokatury.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obwinionego zasługuje na uwzględnienie.

Wniesione do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego pismo, zatytułowane: „kasacja”, cechowało się nie tylko brakiem podpisu jego autora, ale nie zawierało również wskazania zarzutów kasacyjnych. Obligowało to Prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego do wezwania adwokata T.J. w trybie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a., do uzupełnienia kasacji nie tylko przez jej podpisanie, ale również przez sformułowanie zarzutów kasacyjnych w związku z obowiązkiem wynikającym z treści art. 526 § 1 k.p.k. i art. 523 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a. Wbrew bowiem temu, co stwierdzono w zaskarżonym zarządzeniu, o ile ocena zasadności zarzutów należy do warstwy merytorycznej rozpoznania kasacji, to kwestia w ogóle sformułowania zarzutów kasacyjnych, stanowi zagadnienie formalne, do którego stosuje się przepis art. 120 k.p.k. Trzeba zresztą zauważyć, że sama wstępna kontrola kasacji, dokonywana przez prezesa sądu, za pośrednictwem którego wnosi się kasację, ma charakter *stricte* formalny. Na tym tle ujawnia się sprzeczność postępowania Prezesa Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. Z jednej bowiem strony uznaje niedopuszczalność kasacji, co może nastąpić jedynie ze

względów formalnych, z drugiej zaś strony stwierdza, że dostrzeżone uchybienia nie stanowią braku formalnego w rozumieniu art. 120 k.p.k.

Można wprawdzie dostrzec w zachowaniu obwinionego rażące niedbalstwo, skoro będąc wezwany do uzupełnienia braku formalnego kasacji przez jej podpisanie, naniósł podpis na jednej stronie pisma, nie dostrzegając, że powinno mieć ono dalszy ciąg. Zagadnienie to nie zmienia jednak faktu, że to wiceprezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego dokonał wadliwego zastosowania art. 120 k.p.k., wzywając w zarządzeniu z dnia 14 listopada 2017 r. do uzupełnienia pisma z dnia 2 listopada 2017 r. przez jego podpisanie, nie informując o obowiązku uzupełnienia innego braku, tj. sformułowaniu zarzutów kasacyjnych. W świetle zasady lojalności procesowej (art. 16 §1 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a.) nie mogło to wywoływać ujemnych skutków procesowych względem strony, a zatem wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji było w tamtych realiach procesowych sprawy nieuprawnione. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Prezes Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury wezwie obwinionego do uzupełnienia braku kasacji, wynikającego z art. 526 § 1 k.p.k. i art. 523 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 u.p.a., a następnie – w zależności od postawy obwinionego – podejmie dalsze czynności procesowe.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

a.ł.